

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Drogy jako politický problém v ČR (1993-2006)

Autor práce: Marek Škorvaga

Jméno vedoucího práce: PhDr. Jan Bureš, Ph.D., Ústav politologie FFUK

Hodnocení:

Předložená diplomová práce kolegy Škorvagy je výjimečná hned ve dvou aspektech: svým rozsahem přes 120 stran značně přesahuje požadavky kladené na práci tohoto typu, a jednak samotné téma práce není v české politologii nijak výrazněji reflektováno. Přitom závažnost problematiky distribuce a užívání drog v ČR stále nerůstá.

Hlavním obsahem práce je pokus zmapovat vývoj přístupu k drogové problematice v období po vzniku samostatné České republiky. Autor tento vývoj sleduje v rámci jednotlivých vládních koalic a analyzuje proměny hlavních vládních dokumentů, strategií a přístupů k této otázce. Právě rok 1993 označuje autor za počátek „systematické realizace protidrogové politiky“ po prvních letech porevolučního přešlapování.

V první kapitole (nesprávně však označené jako druhé poté, co autor nesprávně jako 1. kapitolu označil Úvod) autor sleduje počátky formování prvních koncepcí protidrogové politiky v době první vlády V. Klause. Ukazuje, že to byla především koaliční lidová strana, která tuto otázku akcentovala. A dochází k závěru, že právě postupy a návrhy lidovců postupně vedly až ke kolapsu koordinace protidrogové politiky. Jako druhou, výrazně odlišnou fázi vývoje přístupu vládních orgánů k této otázce pak autor rozlišuje období po roce 1997, kdy pád vlády V. Klause ukázal v mnoha rovinách české politiky vyčerpanost prvních porevolučních témat a přístupů a o své slovo se stále více hlásila rozvíjející se občanská společnost a moderní přístupy k závažným společenským otázkám. Právě v tomto období – ukazuje kolega Škorvaga - vrcholí spor liberálů a „represionistů“ k drogové problematice. Víceméně represivní přístupy, které do této problematiky přinesla zejm. lidová strana, se ukázaly jako neúčinné. Sociálnědemokratická vláda začala uplatňovat diferencovaný přístup kombinující prvky represivního zákonodárství s rozvíjením programů protidrogové prevence. Autor poukazuje na to, že proti tomuto trendu se postavila zejm. Národní protidrogová centrála (NPC), která za podpory pravicových politiků (zejm. opět z KDU-ČSL) dál oprašovala zejm. represivní přístupy. Zde je však třeba upozornit na to, že z hlediska systémového má činnost NPC spočívat právě pouze a především v represivním potírání obchodu s narkotiky.

V následujících kapitolách se autor podrobně věnuje rozboru výše nastíněných vývojových linií. V této souvislosti je třeba zejm. ocenit množství pramenů a odborné literatury, kterou kolega Škorvaga nashromáždil a ve své práci využil. Jedná se jednak o vládní dokumenty, zápisy jednání schůzí Poslanecké sněmovny, důvodové zprávy zákonů, programy politických stran a také množství odborných studií z pera psychologů, zejm. odborníků na drogové závislosti.

Autor ukazuje, jak bylo toto téma v české politice opomíjeno zejm. v prvním „porevolučním“ období, vzhledem k tomu, že se politická sféra věnovala z tehdejšího hlediska daleko závažnějším, systémovým otázkám transformace. Drogová scéna v ČR se však bouřlivě rozvíjela. Až poté, co v prosinci 1992 tři velké nestátní protidrogové organizace zaslaly vládě memorandum, varující před podceňováním tohoto problému, začala se v lednu 1993 vláda V. Klause touto otázkou hlouběji zabývat – výsledkem bylo především vytvoření vládní protidrogové komise. Kolega však poukazuje na to, že politika jednotlivých ministerstev

v této oblasti byla i nadále nejednotná a špatně koordinovaná, ve svém celku vedla spíše k protichůdným postupům.

V další části své práce autor podrobně sleduje vývoj vztahu jednotlivých politických stran k celé problematice. Na postojích a návrzích jednotlivých poslanců, kteří se v rámci svých politických stran vyprofilovali jako odborníci na drogovou problematiku, mj. ukazuje složitost celé problematiky a navrhovaných řešení, neboť sami tito poslanci se často dostávali do konfliktu se „svou“ vládou, argumentovali-li věcně a odborně.

Téměř polovina práce, cca 55 stran, je věnováno vývoji protidrogové politiky za vlád od roku 1998. Ty navazovaly na atmosféru, v níž byla těsně před volbami 1998 přijata novela trestního řádu, zpřísnující postih drogového dealerství a přechovávání drog. Autor dále podrobně popisuje organizační legislativní změny, které v protidrogové politice prováděly vlády Miloše Zemana, Vladimíra Špidly, St. Grosse a Jiřího Paroubka.

Uvedená práce nepřináší nové výrazně objevné analýzy, domnívám se však, že svým rozsahem a snahou podrobně zmapovat vývoj aktivit státu v oblasti protidrogové politiky se jejímu autorovi vydařilo splnit hlavní cíl diplomové práce – prokázat schopnost samostatně a vyčerpávajícím způsobem zpracovat (v tomto případě velmi široké a s mnoha dalšími –nejen politickými aspekty spojené) téma, které je v české politice stále aktuální.

Pokud jde o formální stránku práce, autor dodržuje správná pravidla pro citace a odkazy na prameny, ze kterých při práci čerpal své poznatky. Práci lze vytknout především větší množstvím překlepů a občas špatně citovaných jmen politiků.

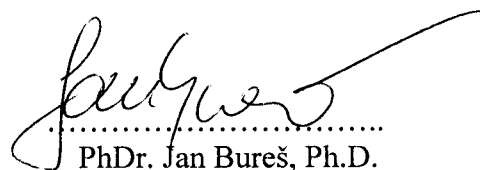
Závěrem je možno konstatovat, že předložená diplomová práce **splňuje nároky, kladené na práci ke státní závěrečné zkoušce.**

Hodnocenou práci proto doporučuji k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace:

výborně

V Praze, dne 28.5. 2007



.....
PhDr. Jan Bureš, Ph.D.